

ACCIÓ CATALANA

PUBLICACIÓ SETMANAL

Redacció i administració: Trafalgar, 14. - Barcelona.

Si de l'estat de guerra moral entre Catalunya i l'Estat espanyol, se'n nodris la consciència del patriota català, tanmateix la lluita contra la premsa no catalana i espanyolitzant seria fàcil. Quan en el darrer número d'ACCIÓ CATALANA alludíem la premsa comarcal férem també una referència a la premsa quotidiana de ciutat, o millor dit, de la capital de Catalunya. Seria possible amb aquesta ni tan sols intentar aquell "Servei de premsa" la utilitat de la qual reportàvem?

És axiomàtic entre patriotes íntegres el considerar la premsa diària no catalana o espanyolitzant con l'avantguarda de l'enemic a dins de casa. Són violentes les exclamacions que els mateixos patriotes llencen un dia darrera l'altra contra la dita premsa. Si aquell estat de guerra però fos íntegrament viscut podríem considerar aquells diaris no pas com a una trinxera enemiga la conquesta de la qual cal emprendre immediatament, ans com a una temible ofensiva de gasos asfixiants la defensa contra els quals cal preparar tot seguit. Per tal com ¿no és precisament un resultat moral paral·lel a aquell resultat material que dels tals gasos es detallen, el que damunt els nostres connacionals exerceixen aquelles fulles?

Orbetat, ceguera, idiotesa, són els símptomes més eminents en l'ordre físic els quals, en l'ordre moral, havem també observat entre nosaltres. I no cal pas enriure's del símil perquè és just i, d'altra part, el problema és el més seriós que es planteja al patriota català.

I el més tràgic és que la culpa és tota nostra. Els compradors, subscriptors, i anunciants dels diaris enemics són en llur major nombre catalans, i, tot sovint, a si-dients catalanistes. No és hora d'emprendre contra aquesta premsa una ofensiva violent?

Doncs, puix que la nostra tasca és realista i el nostre nacionalisme activista, cal des d'ara mateix purificar l'atmosfera d'aquells gasos. Tinguem present que *nosaltres mateixos* els donem combustible i que *sense nosaltres* el tòxic no existeix. Podríem gairebé assegurar que si els catalans de tots els matisos del nacionalisme retiressin llur ajut directe o indirecte a la premsa acatalana o anticatalana, aquesta entraria en estat agònic.

Preocupem-nos-en sense tardar i procurem que ni subscripcions, ni anuncis, ni esqueles, ni gasetilles suplicades, ni compres volanderes, forneixin a aquesta arma formidable, mitjans per assegurar-ne la potència.

La primera preocupació del patriota català ha d'ésser la premsa descaradament o dissimuladament contrària a l'interès nacional. Tots els procediments emprats per a anorrear-la seran lícits. Tot ajut directe o indirecte que se li atorgarà serà un crim de lesa catalanitat.

Si un fanatisme conscient cal propagar entre nosaltres, donem-li com a primera fòbia, la premsa neutra o neutralitzant, anti-nacional o desnacionalitzadora.

L' 11 SETEMBRE

La commemoració d'aquesta data històrica, cada any més estesa a Catalunya, ha tingut, sobretot a Barcelona, una importància màxima. El propòsit d'un grup selecte de patriotes de convertir l'11 setembre en una diada nacional és a punt d'esdevenir una realitat.

Tots els matisos del catalanisme, totes les organitzacions nacionalistes des de les de més extrema tendència fins a les de modalitat més conservadora, han tributat llur homenatge a l'heroi simbòlic. Algú ha dit que en aquesta data el "front únic" es constituïa sense esforç.

La força emotiva de l'homenatge a En Casanova és d'una puritat insubstituïble. En poques diades patriòtiques de les que se celebren a Catalunya, bé podem afirmar que en cap més, la mobilització dels cors catalans és feta amb tanta d'unanimitat. Festa de sentiment, al peu de l'estàtua del Conseller, la flor sublim de l'heroisme rep un culte fervorós en el qual el *soldat que fou* s'encarna en l'esguard dels més purs i en les voluntats més ardents en la del *soldat que serà*.

ACCIÓ CATALANA que ha rebut en aquesta diada les proves més sensibles d'afecte i d'adhesió de nombrosos indrets de la Pàtria, ha cooperat a l'homenatge no tan sols amb l'oferta ritual de la corona sinó tramentent arreu on ha estat sol·licitada un estol de representants, portaveus de l'apostolat nacionalista que ha emprès.

En el número vinent en ressenyarem el desenrotllament.

25 CTS.